

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- เกษร ทมกิตขงศ์. จิตบำบัด. โรงพยาบาลศรีธัญญา, 2528. ๕๓๓๑๓๓.
- ฉินตนา ยูนิพันธ์. การพยาบาลจิตเวช เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- จำลอง ดิษยวณิช. จิตเวชคำลัตรี. เชียงใหม่: พระสังฆการพิมพ์, 2520.
- อุทัย ปานปรีชา. คู่มือจิตบำบัด. กองสุขภาพจิต กรมการแพทย์, 2526. ๕๓๓๑๓๓.
- _____. ตำราจิตเวชคำลัตรี. สู่พัฒนา เตชะตวงค์ ณ อยุรยา และคนอื่น ๆ, บรรณาธิการ, กรุงเทพมหานคร: อักษรไทย 2520.
- นงคราญ ผาสู่. หลักการพยาบาลจิตเวช. กรุงเทพมหานคร: สู่พรการพิมพ์, 2528.
- บุญธรรม กิจปรดาบรสุทธิ์. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมคำลัตรี. กรุงเทพมหานคร: การพิมพ์พระนคร, 2527.
- ปานัน บุญ-หลง. การพยาบาลจิตเวช เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- ประคอง กระณสุด. สถิติคำลัตรีประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช; 2525.
- _____. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2525.
- พิรา คู่ทรรัตน์. ตำราจิตเวชคำลัตรี. สู่พัฒนา เตชะตวงค์ ณ อยุรยา และคนอื่น ๆ, บรรณาธิการ, กรุงเทพมหานคร: อักษรไทย, 2520.
- มลวิภา สู่วรรณาลัย. กระบวนจิตวิทยาวิจัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.

- วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2524.
- ศรัณญา, โรงพยาบาล. คู่มือการทำกลุ่มจิตบำบัด, 2528. อัดสำเนา.
- สารารณสุข, กระทรวง. สำนักงานปลัดกระทรวง. กองงาน. วิทยาลัยพยาบาล. การพยาบาลจิตเวช. กรุงเทพมหานคร: สำนักข่าวพาณิชย์, 2525.
- สุโยทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. กรณีเลือกสรรการพยาบาลมารดาและทารกและการพยาบาลจิตเวช. กรุงเทพมหานคร: นำงการพิมพ์, 2528.
- สุจินต์ นรเดชานนท์. ทฤษฎีกลุ่มสัมพันธ์. โรงเรียนผดุงครรภ์ภอนามัยราชบุรี, 2527. อัดสำเนา.
- สุชา สันทรเอม และสุรางค์ สันทรเอม. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: แพร์พิทยา, 2521.
- สุธีย์ ธีรดากร. จิตวิทยาพัฒนาการ. นนทบุรี: โรงพิมพ์สถานส่งเสริมและพัฒนาศึกษา, 2523.
- สุวณีย์ เกียวกิ่งแก้ว. แนวคิดพื้นฐานทางการพยาบาลจิตเวช. เชียงใหม่: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2527.
- สุวิทนา อาริพรศ. ความผิดปกติทางจิต. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- สมภพ เรืองตระกูล. คู่มือจิตเวชศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: อักษรสัมพันธ์, 2523.
- สมศรี เชื้อหิรัญ. สนทนากับผู้ป่วยจิตเวช. กรุงเทพมหานคร: อักษรไทย, 2524.
- _____. หลักเบื้องต้นในการให้คำปรึกษาผู้ป่วย. กรุงเทพมหานคร: อักษรไทย, 2524.
- อรุณ ภาคสุวรรณ. ตำราจิตเวชศาสตร์. สุพรรณบุรี: เดชาติวงศ์ ณ ออยุธยา และคนอื่น ๆ, บรรณาธิการ, กรุงเทพมหานคร: อักษรไทย, 2520.
- อุบล นิวัตชัย. หลักการพยาบาลจิตเวช. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2527. อัดสำเนา.

อุ้นตา นพคุณ. การเรียนการสอนผู้ใหญ่เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพมหานคร:
 กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2527.

บทความ

ปราโมทย์ ชาวศิลา. "จิตบำบัดคืออะไร". แพทยสาร, สิงหาคม 2518.

มนตรีรัตน์ เฟื่องวุฒิราญ. "คุณค่าของกลุ่มจิตบำบัดในโรงพยาบาลโรคจิต". วารสารสมาคม
 จิตแพทย์แห่งประเทศไทย, ตุลาคม-ธันวาคม 2512.

ยงยุทธ คู่ทรรัตน์. "จิตบำบัด". วารสารชมรมนักจิตวิทยาคลินิก, พฤษภาคม 2515.

ละเอียด ชูประยูร. "การศึกษาแบบทดสอบ SCI-90 ในคนไข้โรคประสาท". วารสาร
 จิตวิทยาคลินิก, สิงหาคม 2521.

วุฒิพงษ์ สายะพิงค์. "จิตบำบัดชนิดประคับประคอง". วารสารส่วนประจุ, มกราคม 2528.

สังัน สุวรรณเลิศ. "จิตบำบัด". วารสารจิตวิทยาคลินิก, กันยายน 2528.

_____ . "สังสรรค์บำบัด". วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย, กันยายน 2509.

สุวัฒน์ มหัตนิรันดร์กุล. "จิตบำบัด" วารสารส่วนประจุ, ธันวาคม 2527.

เอกสารอื่น ๆ

ยุพา วิสุทธิโกศล. "จิตบำบัดและละครจิตบำบัด". เอกสารประกอบการสอนนักศึกษาพยาบาล,
 2520.

วราภรณ์ ลิ้มสุวัฒน์. "ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อการปรับตัวด้านสังคม ของกลุ่ม
 นักเรียนที่ถูกเพื่อนรังแก ซึ่งได้รับการฝึกการรับความรู้สึกก่อน กับกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก".
 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

สังัน สุวรรณเลิศ. "จิตบำบัดกลุ่ม". เอกสารประกอบการสอนนักศึกษาพยาบาล, 2509.

อรุณี มั่งน้อยเจริญ. "การศึกษาอิสระ". รายงานประกอบการศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชา
 ภาควิชาพยาบาลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

ภาษาอังกฤษBooks

- Adams, James F. Counseling and Guidance a Summary View. 4th ed.
New York: The Macmillan Company, 1967.
- Altschul, Annie and Simpson, Ruth. Psychiatric Nursing. London:
Bailliere Tindal, 1977.
- Burgess, Ann Wolbert. Psychaitric Nursing in the Hospital and the
Community. 3rd ed. Englewood Cloffs, N.J.: Prentice-Hall Inc.,
1981.
- Clark, Carolyn Chambers. The Nurse as Group Leader. New York:
Springer Publishing Company, 1977.
- Haber, Judith, et all. Comphrehensive Psychiatric Nursing. New York:
Mc Graw-Hill Book Company, 1978.
- Hames, Carolyn Cooper and Joseph, Dayle Hunt. Basic Concepts of
Helping: A Wholistic Approach. New York: Appleton-Century-
Crofts, 1980.
- Hurlock, Elizabeth B. Adolescent Development. New York: Mc Graw-Hill
Book Company, 1967.
- Laufer, Moses. Adolescent Disturbance and Breakdown. London: Penquin
Books Ltd., 1975.
- Marram, Gwen D. The Group Approach in Nursing Practice. 2nd ed.
Saint Louis: The C.V. Mosby Company, 1978.
- Nelson, Craig J. and Greenfeld David. Psychiatry. 3th ed. New York:
Mc Graw-Hill Book Company, 1985.

Scott, William A. and Wertheimer Michael. Introduction to Psychological Research. New York: John Willey & Sons, 1962.

Sifness, Peter E. Short-Term Psychotherapy and Emotional Crisis. Massachusetts: Harvard University, 1972.

Sullivan John L. and Sullivan De remer Paula. Biomedical Psychiatric Therapeutics. Boston: Butter worth-Publishers, 1984.

Tarachow, Sidney. An Introduction to Psychotherapy. New York 1963.

Weiner, Irving B. Psychological Disturbance in Adolescence. New York: A Division of John Wiley & Sons, 1970.

Wolberg, Lewis R. The Technique of Psychotherapy. New York: Grune & Stratton, 1954.

_____. The Technique of Psychotherapy. New York: Grune & Stratton, 1967.

_____. The Practice of Psychotherapy. New York: Brunner & Mazel, Publishers, 1982.

Articles

Altman, Norman W. "Understanding Your Patients' Emotional Responses." The Journal of Practice Nursing. 22, No. 10 October, 1972.

Birckhead, Loretta M. "The Nurse as Leader." Journal of Psychosocial Nursing. June, 1984.

Clarke, Margaret. "A Sense of Perception." Nursing Mirror. 12, No. 18 June, 1980.

Elbirlik, Kemal. "The Value of Group Therapy." Inter National Journal of Group Psychotherapy. April, 1983.

Goldberg, David A. et al. "Focal Group Psychotherapy: A Dynamic Approach." Inter National Journal of Group Psychotherapy. October, 1983.

Knight, Wendy Mc. "Understanding the Patient in Emergency." The Canadian Nurse. 72, No. 7 July, 1976.

Meize-Grochowski, Robin. "An Analysis of the Concepts of Trust." Journal of Advanced Nursing. 9, No. 6 November, 1984.

Whitman, Helen H. Gustafson, James P. and Coleman, Frederick W. "Group Approaches for Cancer Patients: Leaders and Members." American Journal of Nursing. Vol. 79, No. 5 May, 1979.

ภาคผนวก ก

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การคำนวณหาค่าความเที่ยงของ เครื่องมือ

1.1 การคำนวณหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบวัดพฤติกรรม

ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยนำแบบวัดพฤติกรรมไปทดลองใช้กับผู้วิจัยจิตเภทวัยรุ่น
เพศชายและเพศหญิง ที่เข้ารับการรักษานในฝ่ายจิตเวชวัยรุ่น โรงพยาบาลศรีธัญญา จำนวน
10 คน แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าความเที่ยงโดยวิธีของ Cronbach ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right)$$

เมื่อ α = ความเที่ยง

n = จำนวนข้อสอบ

S_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_x^2 = ความแปรปรวนของข้อสอบทั้งฉบับ

$$= \frac{50}{50-1} \left(1 - \frac{86.05}{668.93} \right)$$

$$= \frac{50}{49} \times 0.8713617$$

$$= 0.8891445$$

∴ ความเที่ยงของแบบวัดพฤติกรรม = 0.89

1.2 การคำนวณหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสังเกตพฤติกรรม

ผู้วิจัยมอบให้ผู้ช่วยวิจัย 2 คน ทำการสังเกตผู้วิจัยจิตเภทวัยรุ่นเพศชาย
และเพศหญิง ที่เข้ารับการรักษานในฝ่ายจิตเวชวัยรุ่น โรงพยาบาลศรีธัญญา จำนวน 20 คน
แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าความเที่ยงแบบความคงที่ โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ
เพียร์สัน ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$r_{xy} = \frac{n\sum XY - \sum X\sum Y}{\sqrt{\{n\sum X^2 - (\sum X)^2\}\{n\sum Y^2 - (\sum Y)^2\}}}$$

เมื่อ r_{xy} = ความเที่ยงแบบความคงที่

N = จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากร = 20

X = คะแนนของผู้สังเกตคนที่ 1

Y = คะแนนของผู้สังเกตคนที่ 2

$$\begin{aligned} \therefore r_{xy} &= \frac{(20 \times 3586) - (258 \times 249)}{\sqrt{\{(20 \times 3772) - (258)^2\}\{(20 \times 3485) - (249)^2\}}} \\ &= \frac{7478}{8266.58} \\ &= 0.9046 \end{aligned}$$

$$\text{จาก } \bar{D} = \frac{\sum D}{N}$$

$$\therefore \bar{D} = \frac{35}{20} = 1.75$$

2. การวิเคราะห์คะแนนพฤติกรรมของผู้ป่วยก่อนการทดลอง มีขั้นตอนการคำนวณดังนี้

2.1 การวิเคราะห์คะแนนพฤติกรรมของผู้ป่วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อใช้แบบวัดพฤติกรรม

4.2.1 หาค่าเฉลี่ยหรือมัธยฐานเลขคณิตของผลต่างของคะแนนพฤติกรรม

ผู้ป่วยกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง เมื่อใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

$$\text{จาก } \bar{D} = \frac{\sum D}{N}$$

$$\therefore \bar{D} = \frac{66}{12} = 5.5$$

4.2.2 หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างของคะแนนการวัด

พฤติกรรมก่อนและหลังการทดลองของผู้ป่วยกลุ่มควบคุม เมื่อใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

ตารางที่ 13 คะแนนพฤติกรรมของผู้ป่วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อใช้แบบวัดพฤติกรรม

ผู้ป่วยที่	คะแนนพฤติกรรม		ผลต่างของคะแนน	
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	D	(D) ²
1	72	58	14	196
2	47	40	7	49
3	55	54	1	1
4	56	33	23	529
5	52	26	26	676
6	81	61	20	400
7	59	68	-9	81
8	27	34	-7	49
9	11	21	-10	100
10	48	54	-6	36
11	58	68	-10	100
12	44	54	-10	100
			$\Sigma D = 39$	$\Sigma D^2 = 2317$

2.1.1 หาค่าเฉลี่ยหรือมัธยฐานเลขคณิตของผลต่างของคะแนนพฤติกรรม

เมื่อใช้แบบวัดพฤติกรรม

$$\text{จาก } \bar{D} = \frac{\Sigma D}{N}$$

$$\therefore \bar{D} = \frac{39}{12} = 3.25$$

2.1.2 หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างของคะแนนพฤติกรรม

เมื่อใช้แบบวัดพฤติกรรม

$$\text{จาก } SD = \sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N(N-1)}}$$

$$\begin{aligned} \therefore SD &= \sqrt{\frac{(12 \times 2317) - (39)^2}{12 \times 11}} \\ &= 14.11 \end{aligned}$$

2.1.3 ทดสอบความมีนัยสำคัญของผลต่างของคะแนนพฤติกรรมผู้ป่วยก่อน

การทดลอง เมื่อใช้แบบวัดพฤติกรรม ที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

$$\text{จาก } t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}} \quad df = n-1$$

$$\begin{aligned} \therefore t &= \frac{39}{\sqrt{\frac{(12 \times 2317) - (39)^2}{11}}} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

จากตาราง $t_{.05, 11 \text{ one tail}} = 1.796$

แสดงว่า คะแนนพฤติกรรมของผู้ป่วยก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 การวิเคราะห์คะแนนพฤติกรรมของผู้ป่วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

ตารางที่ 14 คะแนนพฤติกรรมของผู้ช่วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อใช้แบบสังเกต
พฤติกรรม

ผู้ช่วยที่	คะแนนพฤติกรรม		ผลต่างของคะแนน	
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	D	(D) ²
1	14	14	0	0
2	15	16	-1	1
3	12	10	2	4
4	13	11	2	4
5	10	9	1	1
6	12	13	-1	1
7	23	22	1	1
8	22	21	1	1
9	13	15	-2	4
10	17	17	0	0
11	22	19	3	9
12	15	15	0	0
			$\Sigma D = 6$	$\Sigma D^2 = 26$

2.2.1 หาค่าเฉลี่ยหรือมัธยฐานเลขคณิตของผลต่างของคะแนนพฤติกรรม เมื่อ
ใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

$$\text{จาก } \bar{D} = \frac{\Sigma D}{N}$$

$$\therefore \bar{D} = \frac{6}{12} = 0.5$$

2.2.2 หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างของคะแนนพฤติกรรม เมื่อ
ใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

$$\begin{aligned} \text{จาก } SD &= \sqrt{\frac{N\Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N(N-1)}} \\ \therefore SD &= \sqrt{\frac{(12 \times 26) - (6)^2}{12 \times 11}} \\ &= 1.45 \end{aligned}$$

2.2.3 ทดสอบความมีนัยสำคัญของผลต่างของคะแนนพฤติกรรม เมื่อใช้
แบบสังเกตพฤติกรรมที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

$$\begin{aligned} \text{จาก } t &= \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N\Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N-1}}} \\ t &= \frac{26}{\sqrt{\frac{(12 \times 26) - (6)^2}{11}}} \\ &= 1.20 \end{aligned}$$

จากตาราง $t .05, 11 \text{ one tail} = 1.796$

แสดงว่า คะแนนพฤติกรรมของผู้ป่วยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อใช้
แบบสังเกตพฤติกรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การวิเคราะห์คะแนนพฤติกรรมของผู้ป่วยกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง มีขั้นตอน
การคำนวณดังนี้

3.1 การวิเคราะห์คะแนนพฤติกรรมของผู้ป่วยกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง
เมื่อใช้แบบวัดพฤติกรรม

3.1.1. หาค่าเฉลี่ยหรือมัธยฐานเลขคณิตของผลต่างของคะแนนพฤติกรรม
ก่อนและหลังการทดลองของผู้ป่วยกลุ่มทดลอง เมื่อใช้แบบวัดพฤติกรรม

$$\text{จาก } \bar{D} = \frac{\sum D}{N}$$

$$\therefore \bar{D} = \frac{282}{12} = 23.50$$

3.1.2 หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างของคะแนนพฤติกรรมก่อน
และหลังการทดลองของผู้ป่วยกลุ่มทดลอง เมื่อใช้แบบวัดพฤติกรรม

$$\text{จาก } SD = \sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N(N-1)}}$$

$$\begin{aligned} \therefore SD &= \sqrt{\frac{(12 \times 9868) - (282)^2}{12 \times 11}} \\ &= 17.16 \end{aligned}$$

3.1.3 ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของผลต่างของคะแนนพฤติกรรม
ของผู้ป่วยกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง เมื่อใช้แบบวัดพฤติกรรมที่ระดับนัยสำคัญ .05

$$\text{จาก } t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

$$\begin{aligned} \therefore t &= \frac{282}{\sqrt{\frac{(12 \times 9868) - (282)^2}{11}}} \\ &= 4.74 \end{aligned}$$

$$\text{จากตาราง } t .05, 11 \text{ one tail} = 1.796$$

แสดงว่า คะแนนพฤติกรรมของผู้ป่วยกลุ่มทดลองหลังการทดลองน้อยกว่าคะแนน
พฤติกรรมก่อนการทดลอง เมื่อใช้แบบวัดพฤติกรรม

นั่นคือ พฤติกรรมของผู้ป่วยกลุ่มทดลองหลังการทดลองเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น
กว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปหลังการทดลอง (โดยใช้ Gain Score) ของผู้ช่วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีขั้นตอนในการคำนวณดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปหลังการทดลองของผู้ช่วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อใช้แบบวัดพฤติกรรม

4.1.1 หาค่าเฉลี่ยหรือมัธยฐานเลขคณิตของผลต่างของคะแนนพฤติกรรมที่ลดลง หลังการทดลองของผู้ช่วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อใช้แบบวัดพฤติกรรม

$$\text{จาก } \bar{D} = \frac{\sum D}{N}$$

$$\therefore \bar{D} = \frac{178}{12} = 14.83$$

4.1.2 หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ลดลง หลังการทดลองของผู้ช่วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อใช้แบบวัดพฤติกรรม

$$\text{จาก } SD = \sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N(N-1)}}$$

$$\begin{aligned} \therefore SD &= \sqrt{\frac{(12 \times 4630) - (178)^2}{12 \times 11}} \\ &= 13.44 \end{aligned}$$

4.1.3 ทดสอบความมีนัยสำคัญของผลต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่ลดลงหลังการทดลองของผู้ช่วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อใช้แบบวัดพฤติกรรมที่ระดับ .05

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

$$\therefore t = \frac{178}{\sqrt{\frac{(12 \times 4630) - (178)^2}{11}}}$$

$$= 3.82$$

จากตาราง $t_{.05, 11 \text{ one tail}} = 1.796$

แสดงว่า คะแนนพฤติกรรมของผู้ป่วยกลุ่มทดลองลดลงมากกว่าคะแนนพฤติกรรม
ของผู้ป่วยกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

นั่นคือ หลังการทดลองผู้ป่วยกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น
มากกว่าผู้ป่วยกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสังเกตพฤติกรรม

ชื่อ	พฤติกรรม	วันที่สังเกต				คะแนน
		ปกติ (0)	เบี่ยงเบน จากปกติ เล็กน้อย (1)	เบี่ยงเบน จากปกติ ปานกลาง (2)	เบี่ยงเบน จากปกติ ค่อนข้าง มาก (3)	
1.	การยอมรับสภาพของ พยาบาล					
2.	ความไว้วางใจพยาบาล					
3.	การให้ข้อมูลระหว่างสถาน					
4.	ความร่วมมือในกิจกรรมการรักษา					
5.	ความเป็นมิตร					
6.	สงบ					
7.	การควบคุมอารมณ์					
8.	การแสดงอารมณ์					
9.	ความคิด					
10.	การรับรู้					
11.	การรู้จักตนเอง					
12.	ความสนใจตนเอง					
13.	ความสนใจสิ่งแวดล้อม					
14.	การเข้าสังคม					
15.	ความเชื่อมั่นในตนเอง					

หมายเหตุ แบบสังเกตพฤติกรรมต้องใช้คู่มือการสังเกตควบคู่กันด้วย

3. คู่มือการสังเกตพฤติกรรม

ข้อที่	พฤติกรรม	เกณฑ์การประเมิน				
		ปกติ (0)	เบี่ยงเบนจากปกติเล็กน้อย (1)	เบี่ยงเบนจากปกติปานกลาง (2)	เบี่ยงเบนจากปกติค่อนข้างมาก (3)	เบี่ยงเบนจากปกติมากที่สุด (4)
1.	การยอมรับสิ่งสัมฤทธิ์ของพยาบาล	<ul style="list-style-type: none"> - ยิ้มและกล่าวทักทายพยาบาล - รอพบพยาบาลก่อนเวลานัดหมาย และสามารถเข้าหาพูดคุยกับพยาบาลได้โดยไม่ต้องรอรเวลานัดหมาย - ขณะส่งนมมีสีหน้ายิ้มแย้ม มีการประสานสายตากับพยาบาลตลอดเวลา นั่งส่งนมด้วยท่าที่ผ่อนคลาย เคลื่อนไหวหรือเปลี่ยนอิริยาบถได้เอง โดยไม่ต้องรอให้พยาบาลบอก - กล่าวที่จะเป็นฝ่ายเริ่มส่งนม ยกถามปัญหาข้อข้องใจจากพยาบาลได้ และกล่าวแสดงความคิดเห็นของตนเอง 	<ul style="list-style-type: none"> - ยิ้มรับการทักทายของพยาบาลและแสดงท่าทีพอใจในการพบปะกับพยาบาลทุกครั้ง - พบพยาบาลตามเวลานัดหมายทุกครั้ง การส่งนมต้องให้พยาบาลเป็นฝ่ายเริ่มต้นก่อน - ระยะเวลาของการสร้างสัมฤทธิ์ภาพไม่ส่วรัดตายตัวลงไป และผู้ปวยให้ความร่วมมือ - ระหว่างส่งนม ผู้ป่วยมีท่าที่ผ่อนคลาย เช่น อาจนั่งในท่าที่สบาย อาจยกมือหรือแสดงท่าทางประกอบการส่งนม - มีการโต้ตอบในลักษณะผ่อนคลาย ไม่เคร่งเครียด สามารถตอบคำถามได้ทันที ไม่ต้องหยุดคิด 	<ul style="list-style-type: none"> - มีสีหน้าเรียบไม่แสดงว่ารำคาญหรือพอใจ - ยินยอมพบพยาบาลตามนัด แต่ต้องมีการตกลงกันก่อน ถ้าไม่มีการนัดหมายจะแสดงท่าทีไม่สนใจ - ยินยอมสร้างสัมฤทธิ์ภาพกับพยาบาลในช่วงเวลาที่กำหนดเท่านั้น - ขณะส่งนมมีการประสานสายตากับพยาบาลบ้างเป็นครั้งคราว - มีท่าทีค่อนข้างระมัดระวังตนเอง เช่น อาจนั่งเข่าชิด ไม่เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย - การโต้ตอบจะอยู่ในลักษณะที่ต้องหยุดคิดไตร่ตรองทวนสิ่งที่เคยพูดก่อน ไม่ได้ตอบอย่างทันทีทันใด 	<ul style="list-style-type: none"> - มีสีหน้าเฉยเมยประหนึ่งไม่สนใจ - ยินยอมพบพยาบาลตามนัดบ้างเป็นบางครั้งหรืออาจยอมส่งนมตามด้วยในกรณีที่ไม่ส่งนมไม่ได้ - ขณะส่งนมไม่ยอมสบตากับพยาบาล อาจหันหน้าหรือมองไปที่อื่น - โต้ตอบในลักษณะถามคำตอบคำด้วยน้ำเสียงสั้น ๆ สั้น ๆ - มีท่าทีกระวนกระวาย อาจแสดงพฤติกรรมที่บ่งบอกให้รู้ว่าเร่งเวลาการพบปะพยาบาลให้สิ้นสุดลงโดยเร็ว เช่น มองเวลาจากนาฬิกาที่ข้อมือพยาบาล หรืออ้างธุระส่วนตัวของตนเองขึ้นมา เพื่อขอตัวออกจากการส่งนม 	<ul style="list-style-type: none"> - มีสีหน้าเฉยเมยไม่สนใจกับการที่พยาบาลมีปฏิสัมพันธ์ด้วย - ปฏิเสธการพบปะนัดหมายของพยาบาลทุกครั้ง - เมื่อพยาบาลพูดคุยด้วยจะหันหน้าหนีหรือเดินหนี หรืออาจมีท่าทีไม่เป็นมิตรโต้ตอบ เช่น พูดหยาบคาย แสดงกิริยาก้าวร้าว ชมู่ โต้ตอบกลับมา

ข้อที่	พฤติกรรม	เกณฑ์การประเมิน				
		ปกติ (0)	เบี่ยงเบนจากปกติเล็กน้อย (1)	เบี่ยงเบนจากปกติปานกลาง (2)	เบี่ยงเบนจากปกติค่อนข้างมาก (3)	เบี่ยงเบนจากปกติมากที่สุด (4)
2.	ความไว้วางใจ	<ul style="list-style-type: none"> - การสร้างสัมพันธภาพระหว่างพยาบาลและผู้ป่วยเป็นไปด้วยดีอย่างมาก เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ผู้ป่วยรอพบพยาบาลก่อนเวลานัดหมาย หรือมาพบพยาบาลเองโดยไม่ต้องรอเวลานัดหมายจากพยาบาล - สนิทไม้มั่นแน่นใจไม่มีการรำคาญหรือยึดติดไม่พอใจหรือเบื่อหน่าย - พูดคุยด้วยประโยคยาว ๆ ได้ตอบตรงคำถาม แสดงความคิดเห็น รู้จักซักถามพยาบาลก่อน - มีท่าทีผ่อนคลายในขณะสนทนา - สามารถระบายปัญหาหรือเปิดเผยความลับของตนเองให้พยาบาลทราบได้ - สามารถขอความช่วยเหลือจากพยาบาลได้ - ยอมรับฟังความคิดเห็น ร่วมแสดงความคิดเห็นและโต้แย้งเมื่อไม่เห็นด้วย - กล้าที่จะแสดงความรู้สึกในขณะนั้นของตนให้พยาบาลทราบ - มีท่าทีเป็นมิตรต่อพยาบาล เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ยินให้พยาบาลก่อน - ไม่เสียงหยาบเมื่อเห็นพยาบาล 	<ul style="list-style-type: none"> - การสร้างสัมพันธภาพระหว่างพยาบาลและผู้ป่วยเป็นไปด้วยดี เช่น <ul style="list-style-type: none"> - มาพบตรงตามเวลานัดหมาย - สนิทไม้มั่นแน่นใจ ไม่มีการทำท่าทีเบื่อหน่ายการสนทนา - พูดคุยด้วยประโยคยาว ๆ ได้ตอบตรงคำถามเมื่อถูกซักถาม สามารถแสดงความคิดเห็นได้ - สามารถเปิดเผยเรื่องของตนเองกับพยาบาลได้ - ยอมรับฟังความคิดเห็นของพยาบาล โดยไม่โต้แย้ง - มีท่าทีเป็นมิตรต่อพยาบาล เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ยินให้พยาบาลก่อน - ไม่เสียงหยาบเมื่อเห็นพยาบาล 	<ul style="list-style-type: none"> - ยินยอมพบปะพูดคุยกับพยาบาลตรงตามเวลานัดหมาย - มีสีหน้ายิ้มแย้มสลับตาขณะสนทนา ไม่มีท่าทีเบื่อหน่าย - ตอบคำถามด้วยประโยคยาวขึ้น - ได้ตอบตรงคำถามด้วยท่าทีกระตือรือร้น คิดก่อนตอบ และไม่ตอบคำถามในเรื่องส่วนตัว - ยังไม่เป็นผู้นำในสารสนทนา - มีท่าทีเป็นมิตรต่อพยาบาล เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ยินให้พยาบาลเมื่อถูกทักทาย - ไม่เสียงหยาบเมื่อเห็นพยาบาล 	<ul style="list-style-type: none"> - ยินยอมพบปะพูดคุยกับพยาบาลเป็นครั้งคราว โดย <ul style="list-style-type: none"> - ต้องนัดหมายล่วงหน้าหลายครั้ง - ไม่มอง สลับตาขณะพูดคุย - มีท่าทีเบื่อหน่ายการสนทนา - ถามคำตอบคำ ในสำเนียงสั้น ๆ ห้วน ๆ - สนทนาออกเรื่องไม่ตรงประเด็นที่พยาบาลซักถาม - พูดคุยด้วยได้ในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ไม่เกิน 10 นาที - ไม่มีท่าทีไม่เป็นมิตร แต่ไม่ยอมรับพยาบาลเท่าที่ควร โดยการแสดงสีหน้าเรียบเฉย ไม่บอกกล่าวพอใจหรือไม่พอใจ 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิเสธการสร้างสัมพันธภาพกับพยาบาลโดย <ul style="list-style-type: none"> - จงใจไม่มาพบตามเวลานัดหมาย - ไม่ยอมพูดคุยกับพยาบาล - หลีกเลี่ยงที่จะอยู่ใกล้ชิดกับพยาบาล - มีท่าทีไม่เป็นมิตรต่อพยาบาล เช่น <ul style="list-style-type: none"> - พูดกับพยาบาลด้วยคำหยาบคาย - แสดงท่าทีข่มขู่ ก้าวร้าวในลักษณะที่ใช้กำลังทำร้ายร่างกาย

ข้อที่	พฤติกรรม	เกณฑ์การประเมิน				
		ปกติ (0)	เบี่ยงเบนจากปกติเล็กน้อย (1)	เบี่ยงเบนจากปกติปานกลาง (2)	เบี่ยงเบนจากปกติค่อนข้างมาก (3)	เบี่ยงเบนจากปกติมากที่สุด (4)
3.	การให้ข้อมูลระหว่างสนทนา	<ul style="list-style-type: none"> - ตอบคำถามทุกคำถามของพยาบาลอย่างชัดเจน - ให้ข้อมูลแม้กระทั่งในเรื่องที่เป็นความลับส่วนตัวของตนเองได้ - ชักถามพยาบาลเมื่อสงสัย - สามารถเล่าเรื่องราวต่าง ๆ รวมทั้งเหตุการณ์กระทำ ความคิด และความรู้สึกให้พยาบาลฟังได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ตอบคำถามทุกคำถามของพยาบาลรวมทั้ง เรื่องส่วนตัวโดยไม่รีรอ - เมื่อถูกถามซ้ำในคำถามเดิมก็ได้คำตอบตรงกับครั้งแรก 	<ul style="list-style-type: none"> - เลือกที่จะตอบคำถามของพยาบาลในประโยคคำถามที่เป็นลักษณะปลายปิด ด้วยคำตอบที่ใช่หรือไม่ใช่ - ตอบข้อซักถามของพยาบาลในเรื่องทั่ว ๆ ไป หลีกเลี่ยงที่จะพูดในเรื่องส่วนตัว - มีท่าทีลังเลไม่แน่ใจในคำตอบเมื่อถูกถามซ้ำอีก คำตอบเปลี่ยนเป็นตรงกันข้าม 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ตอบคำถามของพยาบาลด้วยคำพูด แต่ใช้สัญญาณอื่นแทนคำพูด เช่น สั้นหน้า หรือพยักหน้ารับ - มีท่าทีไม่เต็มใจที่จะส่งสัญญาณหรือตอบคำถาม 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีปฏิกิริยาโต้ตอบใด ๆ เมื่อพยาบาลซักถามหรือโต้ตอบเมื่อถูกซักถาม แต่ตอบไม่ตรงคำถาม หรือให้ข้อมูลตรงข้ามกับความเป็นจริง

ข้อที่	พฤติกรรม	เกณฑ์การประเมิน				
		ปกติ (0)	เบี่ยงเบนจากปกติเล็กน้อย (1)	เบี่ยงเบนจากปกติปานกลาง (2)	เบี่ยงเบนจากปกติค่อนข้างมาก (3)	เบี่ยงเบนจากปกติมากที่สุด (4)
4.	ความร่วมมือในกิจกรรมการรักษา	<ul style="list-style-type: none"> - เริ่มใจรับการรักษา กระตือรือร้น ติดตามแผนการรักษาของตนโดยสามารถสอบถามแผนการรักษาของตนจากแพทย์หรือพยาบาลได้ - มีสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส - สามารถประเมินอาการเจ็บป่วยของตนเองว่าดีขึ้นหรือเลวลงและบอกต่อพยาบาลได้ - รับประทานยาตรงตามเวลาทุกครั้ง - เข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความสนใจและมีปฏิกิริยาโต้ตอบต่อกลุ่ม - แสดงความคิดเห็นต่อกลุ่มดี - ปฏิบัติตามกฎระเบียบของหอผู้ป่วยดี สามารถซักถามเมื่อสงสัย และเสนอแนะเมื่อโอกาสเหมาะสม 	<ul style="list-style-type: none"> - ยอมรับการรักษาในโรงพยาบาลด้วยดี มีสีหน้ายิ้มแย้ม - ปฏิบัติตามกฎระเบียบของหอผู้ป่วยได้ - ยอมรับประทานยาและเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ในหอผู้ป่วย โดยมีปฏิกิริยาโต้ตอบ แสดงความคิดเห็นต่อกลุ่มดี - ให้ความร่วมมือในการสนทนากับพยาบาล และสามารถบอกเล่าปัญหาของตนเองที่มีต่อการรักษาได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ยินยอมที่จะรับการรักษาในโรงพยาบาล ไม่รับเร้าเรื่องออกกลับบ้าน - ปฏิบัติตามกฎระเบียบของหอผู้ป่วยได้ - ยอมรับประทานยา แต่ต้องได้รับการกระตุ้น และควบคุม - เข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมเฉพาะที่ตนเองสนใจ โดยไม่ต้องมีใครกระตุ้น และมีปฏิกิริยาโต้ตอบ แสดงความคิดเห็นต่อกลุ่มบ้างเล็กน้อย - ตอบคำถามของพยาบาลด้วยประโยคยาวขึ้นมากกว่าคำว่าใช่ หรือ ไม่ใช่ - ระยะเวลาของการสนทนาเกินกว่า 15 นาที 	<ul style="list-style-type: none"> - เรียกร้องรับเร้าที่จะกลับไปสู่ครอบครัวเดิมของตน โดยมิจุดประสงค์เพื่อหลีกเลี่ยงการรักษา - ยอมปฏิบัติตามกฎระเบียบของหอผู้ป่วย เมื่อถูกกระตุ้น แต่แสดงกิริยา ศำพูด โต้แย้งกฎระเบียบของหอผู้ป่วย - ไม่ยอมรับประทานยาแม้จะถูกกระตุ้น - เมื่อพยาบาลกระตุ้นจึงยอมเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมบ้าง แต่น้อยครั้ง และไม่แสดงปฏิกิริยาโต้ตอบต่อกลุ่ม - ตอบรับคำถามของพยาบาลด้วยคำพูดสั้น ๆ ว่า ใช่ หรือ ไม่ใช่ - ระยะเวลาของการสนทาล้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิเสธที่จะรับการรักษาในโรงพยาบาล โดยพยายามหลบหนีออกนอกโรงพยาบาล - ไม่ยอมปฏิบัติตามกฎระเบียบของหอผู้ป่วย และกระทำการใด ๆ ตามความพอใจของตนเอง - ไม่ยอมรับประทานยาและไม่ยอมเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมใด ๆ แม้จะถูกกระตุ้น - ปฏิเสธที่จะสนทนาหรือพูดคุยกับพยาบาล

ข้อที่	พฤติกรรม	เกณฑ์การประเมิน				
		ปกติ (0)	เบี่ยงเบนจากปกติเล็กน้อย (1)	เบี่ยงเบนจากปกติปานกลาง (2)	เบี่ยงเบนจากปกติค่อนข้างมาก (3)	เบี่ยงเบนจากปกติมากที่สุด (4)
5.	ความเป็นมิตร	<ul style="list-style-type: none"> - มีสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส - กล่าวทักทายพยาบาลก่อน - ให้ความร่วมมือในการดูแลรักษาพยาบาลดี มีความคิดว่าบุคลากรทุกคนให้ความช่วยเหลือตนเป็นอย่างดี 	<ul style="list-style-type: none"> - มีสีหน้ายิ้มแย้ม เมื่อได้รับการทักทายจากพยาบาล - ไม่ปฏิเสธการช่วยเหลือหรือการให้การพยาบาลจากพยาบาล - สนใจการสนทนาตอบคำถามต่าง ๆ ของพยาบาลได้ชัดเจนทุกคำถาม 	<ul style="list-style-type: none"> - มีสีหน้าเรียบเฉย เมื่อได้รับการทักทายจากพยาบาล - มีกิริยาท่าทางอ่อนน้อม - ควบคุมอารมณ์ได้เมื่อประสบกับภาวะไม่พอใจ ไม่แสดงกิริยากระแทกกระทั้นด้วยความรุนแรง - มีท่าทีสนใจในการสนทนา - ตอบคำถามของพยาบาลด้วยประโยคยาวขึ้น ด้วยน้ำเสียงนุ่มนวลขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - มีสีหน้าบึ้งตึง - อารมณ์หงุดหงิดง่าย - ไม่แสดงท่าทางข่มขู่ผู้อื่น - แสดงสีหน้าไม่พอใจเมื่อถูกซักถามตอบคำถามห้วน ๆ ลิ่น ๆ ไม่มองสบตาขณะตอบ และมักจะหลีกเลี่ยงที่จะสนทนากับพยาบาล หรือไม่พอใจก็จะลุกหนีไปเฉยๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - มีสีหน้าบึ้งตึง ส่ายตาคู่หู ขวางตลอดเวลา - อารมณ์หงุดหงิด กระสับ-กระส่าย อยู่ไม่เป็นสุข - แสดงอาการก้าวร้าว ท่าทางข่มขู่ผู้อื่น กระแทกหรือกระทำด้วยความรุนแรง - ปฏิเสธที่จะตอบข้อซักถามของพยาบาลด้วยท่าทีที่แข็งกร้าว และแสดงสีหน้าไม่พอใจ - ใช้อาญาหยาบคาย ส่งเสียงดัง เอะอะ - กล่าวโทษหรือกล่าวหาญาติผู้อื่นตลอดเวลา

ข้อที่	พฤติกรรม	เกณฑ์การประเมิน				
		ปกติ (0)	เบี่ยงเบนจากปกติ เล็กน้อย (1)	เบี่ยงเบนจากปกติปานกลาง (2)	เบี่ยงเบนจากปกติค่อนข้างมาก (3)	เบี่ยงเบนจากปกติมากที่สุด (4)
6.	สงบ	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่แสดงอาการดังกล่าวเลยแม้จะถูกกระตุ้น - ไม่หวาดกลัวบุคคลอื่น มีความมั่นใจ กล่าวคือพูดคุยสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นก่อน - สามารถควบคุมตนเองได้ มีท่าทีสุภาพอ่อนน้อม อารมณ์คงที่ การแสดงออกของอารมณ์เหมาะสมกับเหตุการณ์ พูดจาสุภาพเรียบร้อย - ให้ความสนใจในสิ่งแวดล้อมรอบตัว และหันต่อเหตุการณ์ในหอบุ่ย - เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความสนใจและตั้งใจ ตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสิ้นกิจกรรมนั้น โดยไม่มีการขอออกไปทำธุระส่วนตัว 	<ul style="list-style-type: none"> - จะแสดงพฤติกรรมหนึ่งพฤติกรรมใดมากเกินไป เมื่อได้รับการกระตุ้นความรู้สึกในทางลบ - ไม่หวาดกลัวบุคคลอื่น มีความมั่นใจ กล่าวคือพูดคุยและสร้างสัมพันธภาพกับคนอื่นได้ - สามารถยับยั้งและควบคุมตนเองได้ - ทำที่เรียบร้อย - อารมณ์คงที่ - พูดจาสุภาพ - สนใจในสิ่งแวดล้อมดี - มีความสนใจและตั้งใจทำกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้น โดยลูกไปทำธุระส่วนตัว 1 ครั้งขณะนั่งร่วมกิจกรรมนั้น ๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - พฤติกรรมทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดมากเกินไป และไร้ความหมาย จะเกิดขึ้นนาน ๆ ครั้งไม่ทุกวัน - มีความรู้สึกต่อปฏิกริยาของคนรอบข้างไปในทางบวก เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ไม่ตกใจเมื่อใครมาคุยด้วย ก็กล้าที่จะโต้ตอบ - ยับยั้งควบคุมตนเองได้ในบางเรื่อง - ทำที่เรียบร้อย - อารมณ์ยังไม่คงที่ หงุดหงิดและเปลี่ยนแปลงได้ง่าย - พูดจาสุภาพ - ให้ความสนใจสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ด้วยตัวเอง - เริ่มมีความสนใจและตั้งใจที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ แต่ลูกไปทำธุระส่วนตัวบ่อยครั้ง หรือขอออกไปนอกกลุ่ม ขณะทำกิจกรรมนั้น ๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดมากเกินไปและไร้ความหมายเป็นพัก ๆ จะหยุดได้ชั่วคราว เมื่อถูกควบคุมโดยพยาบาล แล้วจะมีพฤติกรรมแบบเดิมอีก - มีความรู้สึกไวต่อปฏิกริยาของคนรอบข้าง เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ตกใจง่าย - หวาดกลัว - ไม่สามารถยับยั้งและควบคุมตนเองได้ - สนใจสิ่งแวดล้อมน้อย ให้ความสนใจในช่วงสั้น ต้องมีพยาบาลคอยกระตุ้นเตือน - มีความสนใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในระยะเวลาสั้น ๆ และต้องเป็นกิจกรรมที่ง่าย ๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดมากเกินไปและไร้ความหมายตลอดเวลา เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ขุนมาก - เออะเอะเสียงดัง - เดินไปเดินมา - หัวเราะ - ผูกหูตุ้มตลอดเวลา ไม่สามารถควบคุมได้ - ความรู้สึกไวต่อปฏิกริยาของคนรอบข้าง เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ตกใจง่าย - หวาดกลัว - ไม่สามารถยับยั้งและควบคุมตัวเองได้ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - หงุดหงิด กระวนกระวาย - จูนเฉียว ก้าวร้าว - พูดจาหยาบคาย - ไม่สนใจสิ่งแวดล้อมรอบตัว วนว้ายแต่เรื่องของตนเอง - ไม่มีสมาธิที่จะกระทำกิจกรรมใด ๆ

ข้อที่	พฤติกรรม	เกณฑ์การประเมิน				
		ปกติ (0)	เบี่ยงเบนจากปกติเล็กน้อย (1)	เบี่ยงเบนจากปกติปานกลาง (2)	เบี่ยงเบนจากปกติค่อนข้างมาก (3)	เบี่ยงเบนจากปกติมากที่สุด (4)
7.	การควบคุมอารมณ์	<ul style="list-style-type: none"> - อารมณ์คงที่ แม้เมื่อถูกกระตุ้น - มีสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส - สามารถยับยั้งอารมณ์ของตนเองได้ ไม่แสดงกิริยาท่าที หรือน้ำเสียงที่แสดงให้เห็นว่า ตนอยู่ในอารมณ์โกรธ อารมณ์เศร้า แต่อย่างใด - รับฟังเหตุผลของบุคคลอื่น คิลาณา และแสดงความคิดเห็นหรือซักถามเมื่อสงสัยได้อย่างเหมาะสม 	<ul style="list-style-type: none"> - อารมณ์คงที่ แม้เมื่อถูกกระตุ้น - สามารถยับยั้งอารมณ์ที่เกิดขึ้นได้ โดยการแสดงอารมณ์ที่เกิดขึ้นพอที่จะทำให้ผู้สนทนาสังเกตได้จากสีหน้า แววตา หรือน้ำเสียง - รับฟังเหตุผลของบุคคลอื่น 	<ul style="list-style-type: none"> - อารมณ์จะเปลี่ยนแปลงเมื่อถูกกระตุ้น - สามารถยับยั้งอารมณ์ได้บ้าง โดยการแสดงอารมณ์ที่เกิดขึ้นออกมาไม่รุนแรง ทั้งทางกิริยา ท่าที สีหน้า และน้ำเสียง - รับฟังเหตุผลของบุคคลอื่นบ้าง 	<ul style="list-style-type: none"> - อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่ายเมื่อถูกกระตุ้นเพียงเล็กน้อย - ไม่สามารถยับยั้งอารมณ์ได้ เมื่อมีอารมณ์ใดเกิดขึ้น ก็จะแสดงอารมณ์นั้นออกมาอย่างรุนแรง ทั้งทางกิริยา และน้ำเสียง แต่จะเป็นในระยะระยะเวลาสั้น ๆ - เอาแต่ใจตนเอง ไม่รับฟังเหตุผลของบุคคลอื่น 	<ul style="list-style-type: none"> - อารมณ์เปลี่ยนแปลงกลับไปกลับมารวดเร็ว แม้จะไม่ได้รับการกระตุ้น - ไม่สามารถยับยั้งอารมณ์ได้ เมื่อมีอารมณ์ใดเกิดขึ้น ก็จะแสดงอารมณ์นั้นออกมาอย่างรุนแรง ทั้งทางกิริยา ท่าที สีหน้า และน้ำเสียง - เอาแต่ใจตนเอง ไม่รับฟังเหตุผลของบุคคลอื่น
8.	การแสดงอารมณ์	<ul style="list-style-type: none"> - มีสีหน้าเศร้า เมื่อพูดถึงการสูญเสียที่ผ่านมา - มีสีหน้ายิ้มแย้ม เมื่อพูดถึงความสุข ความสัมพันธ์ที่ผ่านมา หรือที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างสอดคล้องตามสถานการณ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - มีสีหน้าเศร้าหมอง เมื่อพูดถึงการสูญเสียที่ผ่านมา - มีสีหน้าปกติ เมื่อพูดถึงความสุข ความสัมพันธ์ที่ผ่านมา 	<ul style="list-style-type: none"> - มีสีหน้าเฉยเมย เมื่อพูดถึงการสูญเสีย หรือความสัมพันธ์ที่ผ่านมา 	<ul style="list-style-type: none"> - ร้องไห้อย่างเปิดเผย เมื่อพูดถึงการสูญเสียที่ผ่านมาไปแล้ว - หัวเราะหรือแสดงอาการถึงโลกอย่างมากเมื่อพูดถึงความสุข ความสัมพันธ์ที่ผ่านมาไปแล้ว 	<ul style="list-style-type: none"> - หัวเราะหรือร้องไห้เรื่อย เชื้อตลอดเวลา หรือ - หัวเราะสลับกับร้องไห้ หรือแสดงกิริยาอาการก้าวร้าวต่าง ๆ ร่วมด้วย โดยไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะนั้น

ข้อที่	พฤติกรรม	เกณฑ์การประเมิน				
		ปกติ (0)	เบี่ยงเบนจากปกติเล็กน้อย (1)	เบี่ยงเบนจากปกติปานกลาง (2)	เบี่ยงเบนจากปกติค่อนข้างมาก (3)	เบี่ยงเบนจากปกติมากที่สุด (4)
9	ความคิด	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีอาการหลงผิดหรือหวาดระแวงใด ๆ ให้เห็นหรือสังเกตได้ - มีความไว้วางใจบุคคลอื่น และแสดงความคิดเห็นของตนเองได้ - เข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมได้เปิดเผยตนเองต่อกลุ่มดี - มีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นได้ดี 	<ul style="list-style-type: none"> - ทำที่หวาดระแวงไม่เห็นชัดเจน - เข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมดีเปิดเผยตนเองต่อกลุ่มดี - ยังไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น ต้องมีการล้าบสู้หรือประสพการฉ้อฉลจึงจะยอมเชื่อถือ - ยังไม่ถ้อยไว้วางใจบุคคลอื่น - สร้างสัมพันธภาพด้วยได้ แต่ต้องใช้เวลานานพอสมควร 	<ul style="list-style-type: none"> - มีอาการหวาดระแวง ไม่ไว้วางใจบุคคลรอบข้าง แต่มีทำที่เหมือนกลายเป็นมิตรมากขึ้น - สร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นได้บ้าง แต่ไม่ถ้อยนัก อยู่ในลักษณะต่อรองหรือยี่ล้งล้าย ต้องมีการพิสูจน์หรือลองใจบ่อยครั้ง - ยอมเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรม แต่ไม่ยอมเปิดเผยตนเองต่อกลุ่ม 	<ul style="list-style-type: none"> - มีอาการหวาดระแวงอย่างชัดเจน - ไม่ไว้วางใจบุคคลรอบข้าง - ไม่ให้ความร่วมมือในการสร้างสัมพันธภาพ - มีพฤติกรรมก้าวร้าว ช่มชู้ผู้อื่นเพื่อป้องกันตนเอง แต่ไม่ได้ทำจริง - มีทำที่ไม่ถ้อยเป็นมิตร - ไม่ยอมเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมใดๆ เนื่องจากกลัวจะถูกล้างความลับ แต่ปฏิบัติตามกฎของหอผู้ป่วยได้ในบางเรื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> - มีอาการหลงผิด เช่น <ul style="list-style-type: none"> - คิดว่าตนเป็นคนใหญ่คนโต - คิดว่าตนสามารถควบคุมคนอื่นได้ - คิดว่ามีอะไรมาไล่ตามตัว - มีอาการหวาดระแวงอย่างชัดเจน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - คิดว่าผู้อื่นจะทำร้ายหรือเป็นศัตรูของตน - ไม่ยอมสร้างสัมพันธภาพกับใคร มีพฤติกรรมก้าวร้าว - ช่มชู้ ไม่เป็นมิตร - มีพฤติกรรมพยายามทำร้ายตนเองหรือผู้อื่น - ไม่ให้ความร่วมมือในการรักษาหรือการทำกิจกรรมใด ๆ เพราะกลัวว่าจะถูกล้างแค้น

ข้อที่	พฤติกรรม	เกณฑ์การประเมิน				
		ปกติ (0)	เบี่ยงเบนจากปกติเล็กน้อย (1)	เบี่ยงเบนจากปกติปานกลาง (2)	เบี่ยงเบนจากปกติค่อนข้างมาก (3)	เบี่ยงเบนจากปกติมากที่สุด (4)
10	การรับรู้	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีอาการประสาทหลอนใด ๆ เลยตลอดเวลา - รับรู้เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในหอนผู้ป่วยตรงตามความเป็นจริง 	<ul style="list-style-type: none"> - มีอาการประสาทหลอนแต่ไม่เกิดทุกวัน - ขณะมีอาการประสาทหลอน ไม่มีปฏิกิริยาโต้ตอบ - สามารถบอกเล่าพยาบาลได้ว่าเกิดประสาทหลอนทางประสาทสัมผัสด้านใด - รับรู้ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นอาการประสาทหลอน ไม่ใช่สิ่งที่เป็นอย่างจริง 	<ul style="list-style-type: none"> - มีอาการประสาทหลอนบ่อยครั้ง แต่ไม่แสดงปฏิกิริยาโต้ตอบอาการประสาทหลอนเหล่านั้น - สามารถบอกเล่าพยาบาลได้ว่าตามอาการประสาทหลอนทางประสาทสัมผัสด้านใด - ไม่แน่ใจว่าอาการประสาทหลอนนั้นเป็นเรื่องจริงหรือไม่ 	<ul style="list-style-type: none"> - มีอาการประสาทหลอนอย่างชัดเจน เป็นพัก ๆ ไม่ตลอดเวลา - แสดงปฏิกิริยาโต้ตอบต่ออาการประสาทหลอน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - พูดโต้ตอบคนเดียว หรือบิดพลิ้วตามฉิวหนัง 	<ul style="list-style-type: none"> - มีอาการประสาทหลอนอย่างชัดเจนตลอดเวลา และแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบตามอาการประสาทหลอนที่เกิดขึ้นนั้นอย่างเปิดเผย เช่น <ul style="list-style-type: none"> - พูดโต้ตอบคนเดียว - แสดงกิริยาอาการต่าง ๆ เช่น ทำมือ ทำท่าทางประกอบกรพูด หรือใช้มือบิดตามฉิวหนังของตนเองตลอดเวลา

ข้อที่	พฤติกรรม	เกณฑ์การประเมิน				
		ปกติ (0)	เบี่ยงเบนจากปกติเล็กน้อย (1)	เบี่ยงเบนจากปกติปานกลาง (2)	เบี่ยงเบนจากปกติค่อนข้างมาก (3)	เบี่ยงเบนจากปกติมากที่สุด (4)
11.	การรู้จักตนเอง	<ul style="list-style-type: none"> - ทราบว่าตนเองเป็นใคร มาจากไหน ก้าวสั่งทำอะไรอยู่ - ยอมรับว่าตนเองป่วย - ทราบว่าพฤติกรรมของตนเองขณะนี้ เป็นอย่างไร - ทราบสาเหตุของการเจ็บป่วย - เรียนรู้ปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรมที่ผิดปกติให้ดีขึ้น ไม่แสดงที่ผิดปกติ - สามารถบอกถึงความต้องการในชีวิตของตนเองได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ทราบว่าตนเองเป็นใคร มาจากไหน ปัจจุบันอยู่ที่ไหน - ยอมรับว่าตนเองป่วย - ทราบว่าตนมีพฤติกรรมแตกต่างไปจากคนอื่นทั่วไป - ไม่ทราบสาเหตุของการเจ็บป่วย - เรียนรู้ ปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรมที่ผิดปกติให้ดีขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ทราบว่าตนเองเป็นใคร บอกชื่อ ที่อยู่ และประวัติเดิมของตนเองได้ - ยอมรับว่าตนเองป่วย - แต่ไม่ทราบว่ามีพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากคนอื่นทั่วไปอย่างไร 	<ul style="list-style-type: none"> - ทราบว่าตนเองเป็นใคร บอกชื่อตัวเอง สถานที่อยู่ และบอกประวัติเดิมของตนเองได้บ้าง - ปฏิเสธการเจ็บป่วยของตนเอง ไม่ยอมรับพฤติกรรมที่ผิดปกติของตนเอง - กล่าวว่าตนถูกญาติกลั่นแกล้งหรือหลอกพามาอยู่โรงพยาบาล 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่รู้ว่าตนเองเป็นใคร มาจากไหน ก้าวสั่งทำอะไรอยู่ที่ไหน - ไม่สามารถให้ข้อมูลใดได้

ข้อที่	พฤติกรรม	เกณฑ์การประเมิน				
		ปกติ (0)	เพียง เบนจากปกติเล็กน้อย (1)	เพียง เบนจากปกติปานกลาง (2)	เพียง เบนจากปกติค่อนข้างมาก (3)	เพียง เบนจากปกติมากที่สุด (4)
12	ความสนใจตนเอง	<ul style="list-style-type: none"> - สนใจนามับส่วนบุคคลของตนเองดี มีร่างกายสะอาด - ทำกิจวัตรประจำวันของตนเองได้ดี โดยไม่ต้องกระตุ้น - แต่งกาย สะอาด เรียบร้อย - เข้าใจปัญหาและยอมรับการเจ็บป่วยของตนเอง พร้อมทั้งปฏิบัติตามคำแนะนำของพยาบาลได้ดี - ปรึกษาถึงปัญหาและความเจ็บป่วยของตนเองกับบุคลากรอย่างเหมาะสม 	<ul style="list-style-type: none"> - สนใจนามับส่วนบุคคลของตนเอง มีร่างกายสะอาด - ทำกิจวัตรประจำวันของตนเองได้ดี โดยไม่ต้องกระตุ้น - แต่งกายด้วยเสื้อผ้าสะอาด เรียบร้อย - ให้ความร่วมมือในการรักษาพยาบาลต่าง ๆ ดี 	<ul style="list-style-type: none"> - สนใจนามับส่วนบุคคลของตนเอง - ทำ กิจวัตรประจำวันของตนเองได้ เมื่อได้รับการกระตุ้น - แต่งกายด้วยเสื้อผ้าสะอาด แต่ไม่ค่อยเรียบร้อย - ให้ความร่วมมือในการรักษาพยาบาลดีในทุก ๆ เรื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> - สนใจนามับส่วนบุคคลของตนเองบ้างเล็กน้อย โดยการทำกิจวัตรประจำวันของตนเองอย่างง่าย ๆ เช่น ล้างหน้า ทวีนม - แต่งกายสกปรก - ยินยอมรับการรักษาพยาบาลจากพยาบาล เช่น ยอมรับประทานอาหารและยาที่พยาบาลจัดให้ด้วยดี ไม่ดีคือดี 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่สนใจนามับส่วนบุคคลของตนเองเลย - ไม่ยอมทำกิจวัตรประจำวันของตนเอง - การแต่งกายสกปรก - นอนไม่เลือกที่ - ปฏิเสธหรือต่อต้าน หรือไม่มีปฏิกิริยาโต้ตอบต่อการให้การรักษาพยาบาลของพยาบาล เช่น ไม่ยอมรับประทานอาหารและยาที่พยาบาลจัดให้หรือ - รับประทานอาหารอย่างมูมาม่า และเทอะ สกปรก แต่ไม่ยอมรับประทานยา

ข้อที่	พฤติกรรม	เกณฑ์การประเมิน				
		ปกติ (0)	เบี่ยงเบนจากปกติเล็กน้อย (1)	เบี่ยงเบนจากปกติปานกลาง (2)	เบี่ยงเบนจากปกติค่อนข้างมาก (3)	เบี่ยงเบนจากปกติมากที่สุด (4)
13	ความสนใจสิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> - หวังพอใจที่จะเข้าร่วมกลุ่มกับคนอื่น ไม่อยู่คนเดียว - รู้จักระเบียบของหอผู้ป่วยและปฏิบัติตามได้ดี - สามารถบอกชื่อผู้ป่วยที่อยู่ในหอผู้ป่วยเดียวกันได้มากกว่า 5 คน และสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ป่วยอื่น ๆ ได้บ้าง - สามารถบอกชื่อของบุคลากรในหอผู้ป่วยที่ตนเองอยู่ได้มากกว่า 3 คน และกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับบุคลากรประจำหอผู้ป่วยได้ - หวังพอใจที่จะมีส่วนร่วม สามารถเล่นดนตรีและแสดงความคิดเห็นในการดูแลสดับรยาอากาศภายในหอผู้ป่วย 	<ul style="list-style-type: none"> - หวังพอใจที่จะเข้าร่วมกลุ่มกับบุคคลอื่น ไม่อยู่คนเดียว - รู้จักระเบียบของหอผู้ป่วยและปฏิบัติตามได้ดี - สามารถบอกชื่อผู้ป่วยที่อยู่ในหอผู้ป่วยเดียวกันได้ 4 คน และสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ป่วยอื่น ๆ ได้บ้าง - สามารถบอกชื่อบุคลากรในหอผู้ป่วยที่ตนเองอยู่ได้ 2 คน - หวังพอใจที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลสดับรยาอากาศภายในหอผู้ป่วย 	<ul style="list-style-type: none"> - เข้าร่วมกลุ่มกับบุคคลอื่นได้ แต่จะอยู่คนเดียวบ่อยครั้ง - รู้จักระเบียบของหอผู้ป่วยที่ตนเองอยู่มากขึ้น และปฏิบัติตามได้ดี - สามารถบอกชื่อผู้ป่วยที่อยู่ในหอผู้ป่วยเดียวกันได้ 2 คน และสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ป่วยอื่น ๆ ได้บ้าง - สามารถบอกชื่อบุคลากรในหอผู้ป่วยที่ตนเองอยู่ได้ 1 คน 	<ul style="list-style-type: none"> - มักจะอยู่คนเดียว ไม่ร่วมกลุ่มกับคนอื่น ๆ - ให้ความร่วมมือต่อกิจกรรมต่างๆ ในหอผู้ป่วยบ้าง เมื่อถูกกระตุ้น - รู้จักระเบียบของหอผู้ป่วยที่ตนเองอยู่เล็กน้อย เช่น ทราบว่าเวลาไหนจะรับประทานอาหารเช้าและจะต้องปฏิบัติอย่างไร - ไม่สามารถบอกชื่อ แต่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ป่วยคนอื่น ๆ ที่อยู่ในหอผู้ป่วยเดียวกันได้บ้าง - ไม่สามารถบอกชื่อบุคลากรในหอผู้ป่วยได้เลย 	<ul style="list-style-type: none"> - นั่งนิ่ง เหม่อลอย แยกตัวเอง อยู่คนเดียว - ไม่สนใจ ไม่ให้ความร่วมมือต่อกิจกรรมใด ๆ ในหอผู้ป่วย แม้ว่าจะถูกกระตุ้น - ไม่รู้จักและไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของหอผู้ป่วย - แสดงพฤติกรรมหรือกระทำการใด ๆ ตามความพอใจของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงสภาพแวดล้อมขณะนั้น - ไม่สามารถบอกชื่อผู้ป่วยและชื่อบุคลากรในหอผู้ป่วยที่ตนเองอยู่ได้เลย

ข้อที่	พฤติกรรม	เกณฑ์การประเมิน				
		ปกติ (0)	เพียง เบนจากปกติเล็กน้อย (1)	เพียง เบนจากปกติปานกลาง (2)	เพียง เบนจากปกติค่อนข้างมาก (3)	เพียง เบนจากปกติมากที่สุด (4)
14	การเข้าสังคม	<ul style="list-style-type: none"> - เข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ในหอผู้ป่วยได้ดี ไม่แยกตัวอยู่คนเดียว - สามารถแสดงความคิดเห็นได้ดี - สามารถสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้ดี ทั้งกับผู้ป่วยด้วยกัน และกับเจ้าหน้าที่ - สนใจตัวเอง สิ่งแวดล้อม และเหตุการณ์รอบตัวเองดี 	<ul style="list-style-type: none"> - เข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ได้โดยไม่ต้องกระตุ้น - ไม่แยกตัวอยู่คนเดียว - แสดงความคิดเห็นต่อกลุ่มบ้างแต่น้อย - คบเพื่อผู้ป่วยเฉพาะที่ตนเองพอใจ - ซुकุยสร้างสัมพันธภาพกับผู้ป่วยอื่นก่อนบ้าง เป็นครั้งคราว - สนใจตัวเอง สิ่งแวดล้อม และเหตุการณ์รอบตัวดีพอสมควร 	<ul style="list-style-type: none"> - เข้ากลุ่มเองโดยไม่ต้องกระตุ้น - ไม่แสดงความคิดเห็นต่อกลุ่ม แต่จะแสดงความคิดเห็นเมื่อถูกกระตุ้น - มีการแยกตัวอยู่คนเดียวบ้างเป็นครั้งคราว - คบเพื่อนด้วยก็น้อย - สนใจตัวเองดี แต่สนใจสิ่ง - สิ่งแวดล้อมน้อย ไม่ยอมสร้างสัมพันธภาพกับใครก่อน แต่ถ้ามีใครคุยด้วย จะโต้ตอบได้ใจความ 	<ul style="list-style-type: none"> - เมื่อถูกกระตุ้นจะยอมเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรม - ไม่แสดงความคิดเห็นต่อกลุ่ม ชอบที่จะอยู่คนเดียวมากกว่า - เมื่อมีคนชวนพูดคุยจะโต้ตอบได้ในลักษณะถามคำตอบคำ จะไม่สร้างสัมพันธภาพกับใครก่อน - สนใจตนเองและสิ่งแวดล้อมน้อย แต่ถ้าถูกกระตุ้นจะปฏิบัติตามได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - แยกตัวอยู่คนเดียว อยู่ในโรคของตนเอง ไม่พูดคุยกับใคร - ไม่สนใจสิ่งแวดล้อม และไม่สนใจตนเอง

ข้อที่	พฤติกรรม	เกณฑ์การประเมิน				
		ปกติ (0)	เบี่ยงเบนจากปกติเล็กน้อย (1)	เบี่ยงเบนจากปกติปานกลาง (2)	เบี่ยงเบนจากปกติค่อนข้างมาก (3)	เบี่ยงเบนจากปกติมากที่สุด (4)
15	ความเชื่อมั่นในตนเอง	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่หวั่นไหวต่อการพบปะสนทนากับบุคคลอื่น ๆ - สร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นได้ดี กล้าแสดงความคิดเห็น - ตอบข้อซักถามต่าง ๆ ได้ชัดเจน ทันทีทันใด และรู้จักซักถามเมื่อสงสัย - กล้าตัดสินใจด้วยตัวเอง - รู้จักโอนสิทธิ์เมื่อได้รับเลือกเป็นผู้นำกลุ่มกิจกรรม 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่หวั่นไหวต่อการพบปะสนทนากับบุคคลอื่น ๆ - กล้าแสดงความคิดเห็นของตัวเอง ในการสนทนา - ตอบข้อซักถามต่าง ๆ ได้ชัดเจน ทันทีทันใด - กล้าตัดสินใจเองได้บ้าง - ไม่กล้าเป็นผู้นำกลุ่มกิจกรรม 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่หวั่นไหวต่อการพบปะสนทนากับบุคคลอื่น ๆ - กล้าเริ่มต้นชวนผู้อื่นสนทนา - กล้าแสดงความคิดเห็น ตอบคำถามได้ชัดเจน โดยไม่ต้องใช้เวลาคิดนาน - ไม่แสดงท่าทีลังเลให้เห็น - ยังไม่กล้าตัดสินใจ 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่หวั่นไหวต่อการพบปะสนทนากับบุคคลอื่น ๆ - จะพูดคุยโต้ตอบเมื่อมีผู้อื่นสนทนา ก่อนตอบท่าทีครุ่นคิด ไม่ตอบอย่างทันทีทันใด - ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น แม้จะเป็นเรื่องง่าย ๆ ที่ไม่ต้องใช้การตัดสินใจ - แสดงท่าทีลังเลเป็นบางครั้ง เมื่อถูกซักถาม 	<ul style="list-style-type: none"> - หวั่นไหวต่อการพบปะสนทนากับบุคคลอื่น ๆ - ไม่กล้าพูดหรือไม่กล้าโต้ตอบ เมื่อได้รับการชวนสนทนาจากบุคคลอื่น - ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นใด ๆ - แสดงท่าทีลังเลไม่แน่ใจเมื่อถูกซักถาม

ภาคผนวก ค

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ช่วยทำวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

อาจารย์ ฉวีวรรณ สัตยธรรม	วิทยาลัยพยาบาลศรีธัญญา
ผู้ช่วยคําสตราจารย์ ดร. ทศนา บุญทอง	ภาควิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์ และจิตเวชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
ผู้ช่วยคําสตราจารย์ นงคราญ ผาส่วย	โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์ รามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
นางพวงจิต วรรณนิทร	ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพระยา
อาจารย์ พิษณุ ประเสริฐสินธุ์	วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ
แพทย์หญิง บุพา วิสุทธีโกศล	หัวหน้าฝ่ายวิชาการ โรงพยาบาลศรีธัญญา
นางสาว สัมบูรณ์ ชุ่มนตรี	ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลศรีธัญญา
รองคําสตราจารย์ สัมศรี เขื่อนศิริ	ภาควิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์และจิตเวช- ศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
อาจารย์ อรพรรณ สือบุญรวิชัย	วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย
อาจารย์ อรุณี ม่วงน้อยเจริญ	วิทยาลัยพยาบาลทหารอากาศ

ตารางที่ 15 รายชื่อผู้ช่วยวิจัยและคุณวุฒิ

ชื่อ-สกุล	วุฒิการศึกษา	ประสบการณ์	ตำแหน่งปัจจุบัน
<p>ก. ผู้ช่วยวัดพฤติกรรม</p> <p>1. นางสาววิมลรัตน์ อ่อง ล่อง</p> <p>2. นางสุรพิน แทนรัตนกุล</p>	<p>-ประกาศนียบัตรพยาบาลคำสัตรและ ผดุงครรภ์ชั้นสูง</p> <p>-ประกาศนียบัตรวิชาสูติภาพจิตและการ พยาบาลจิตเวช</p> <p>-ประกาศนียบัตรการพยาบาลทาง ประสาทวิทยาและประสาทศัลยศาสตร์</p> <p>-ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (พยาบาล)</p> <p>-ประกาศนียบัตรวิชาสูติภาพจิตและการ พยาบาลจิตเวช</p>	<p>-ให้การพยาบาลผู้ป่วยจิตเวชทั้งราย บุคคลและรายกลุ่ม มาแล้ว 9 ปี</p> <p>-ให้การพยาบาลผู้ป่วยจิตเวชทั้งราย บุคคลและรายกลุ่ม มาแล้ว 10 ปี</p>	<p>-พยาบาลวิชาชีพ 4 หัวหน้าหอผู้ป่วยฝ่ายประสาท- วิทยา โรงพยาบาลศรีธัญญา</p> <p>-พยาบาลวิชาชีพ 6 หัวหน้าหอผู้ป่วยจิตเวช วัยรุ่น โรงพยาบาลศรีธัญญา</p>
<p>ข. ผู้ช่วยจัดกลุ่ม</p> <p>1. นางกัญญา สันทรินทร์</p> <p>2. นางสาวจุฬารัตน์ วิริยะรัตน์</p>	<p>-ประกาศนียบัตรพยาบาลผดุงครรภ์และ อนามัย</p> <p>-ประกาศนียบัตรวิชาครูพยาบาล</p> <p>-การศึกษาศาสตร์บัณฑิต (พยาบาลศึกษา) มศว</p> <p>-ครุศาสตรมหาบัณฑิต ประธานมิตร</p> <p>-ประกาศนียบัตรวิชาสูติภาพจิตและการ พยาบาลจิตเวช</p> <p>-ประกาศนียบัตรพยาบาลคำสัตรและ ผดุงครรภ์ชั้นสูง</p> <p>-ประกาศนียบัตรวิชาสูติภาพจิตและการ พยาบาลจิตเวช</p>	<p>-ให้การพยาบาลผู้ป่วยจิตเวชทั้งราย บุคคลและรายกลุ่ม มาแล้ว 15 ปี</p> <p>-อาจารย์พิเศษสอนวิชาการพยาบาล จิตเวช วิทยาลัยพยาบาลศรีธัญญา, ปาราคันราตร, ไรศทรวงอก, และ วิทยาลัย เกื้อกาบุญ</p> <p>-อาจารย์สอนเสริมวิชาการพยาบาล จิตเวช มสธ.</p> <p>-วิทยากรอบรมความรู้สูติภาพจิตแก่ครู นักเรียน เจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับ ตำบล</p> <p>-ให้การพยาบาลผู้ป่วยจิตเวชทั้งราย บุคคลและรายกลุ่ม มาแล้ว 6 ปี</p> <p>-อาจารย์พิเศษสอนวิชาการพยาบาล จิตเวชทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ แก่ นักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สวรรค์ประชารักษ์</p>	<p>-พยาบาลวิชาชีพ 5 หัวหน้าหอผู้ป่วย ฝ่ายจิตเวช และสูติภาพจิตชุมชน โรงพยาบาลศรีธัญญา</p> <p>-พยาบาลวิชาชีพ 4 หัวหน้าหอผู้ป่วย ฝ่ายฟื้นฟู สมรรถภาพ โรงพยาบาลศรีธัญญา</p>

ประวัติผู้เขียน

นางลุ่มย์ เอกวัฒนพันธ์ เกิดที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรพยาบาลอนามัยและผดุงครรภ์ จากวิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ โรงพยาบาลราชวิถี พ.ศ. 2518 ศึกษาค่าสัตรีบัณฑิต (พยาบาล) จากคณะแพทยศาสตร์ รามาริบติ มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2523 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่งหัวหน้าหอผู้ป่วย ระดับ 4 ฝ่ายการพยาบาล จิตเวชวัยรุ่น โรงพยาบาลศรีธัญญา

